Dosar nr. 5r-1196/2024
4-24033996-12-5r-27032024

D E C I Z I E

08 Mai 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (*sediul Buiucani*)
Instanța compusă din:
Președinte de ședință, Judecător Ana Costiuc
Grefier Olga Mazur
Cu participarea:
Reprezentantului contravenientei/recurentei S.R.L. „*****” *****
Reprezentantului organului constatator *****

a judecat în ședința publică contestația înaintată de reprezentantul S.R.L. „*****”, c/f *****, cu sediul în or. *****, str. *****, 7, împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator seria/nr. DCA01184094 din 04.03.2024, emisă de către ANTA, în baza art. 224 alin. (4) Cod Contravențional, –

C O N S T A T Ă:

La 04.03.2024, agentul constatator din cadrul ANTA, a emis asupra cauzei contravenționale decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator seria/nr. DCA01184094, prin care făptuitorul S.R.L. „*****”, în baza art. 224 alin. (4) Cod Contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 126 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 6300,00 lei, fiind reținut în sarcina acestuia că, „*la data de 17.10.2023, ora 09:37, în or. Sîngera, a comis fapta: în baza procesului verbal nr. ANTA01015737, s-a constatat că furnizorul de bunuri divizibile S.R.L. „*****” a admis în cursă, pe drumurile publice ieșirea la mijlocul de transport cu n/î *****, cu depășirea masei totale maxime admise cu 4960 kg*”.

La rândul său, S.R.L. „*****”, la 19.03.2024, a depus o contestație/recurs împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator seria/nr. DCA01184094 din 04.03.2024, solicitând admiterea contestație/recursului, cu încetarea procesului contravențional, pentru contravenţia prevăzută de art. 224 alin. (4) Cod Contravențional.

În motivarea contestației a invocat prevederile art. 451^3 alin. (1), (3) lit. a), 407 alin. (1), (2) lit. a), (6) Cod contravențional, totodată invocând că nu ține de competența ANTA stabilirea sancțiunii în baza art. 224 alin. (4) Cod contravențional.

Respectiv, din conținutul dispozițiilor precitate, se desprinde *stricto sensu* competența materială a organului de specialitate în domeniul transportului rutier – ANTA de a constata contravenții prevăzute la mai multe articole indicate în art. 407 alin. (1) Cod contravențional. În același timp, competența materială a ANTA de examinare a cauzelor contravenționale a fost clar definită în art. 407 alin. (6) Cod contravențional, fiind exhaustiv restrânsă la contravențiile prevăzute la art. 84, art. 273 pct. 1), 2), 4), 6), 10)-13), art. 278-281, art. 283 alin. (1) și art. 344, săvârșite în domeniile de activitate ce țin de competența lor.

Corespunzător, urmând raționamentele dispozițiilor legale precitate, în cazul art. 224 alin. (4) Cod contravențional, ANTA, în calitate de organ de specialitate al administrației publice în domeniul transportului rutier, a fost împuternicită doar cu atribuții de constatare a unor asemenea contravenții, pe când examinarea acestor contravenții îi revine Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 400 alin. (1) Cod contravențional, statuează că contravențiile prevăzute la (...) art. 222-226 (inclusiv art. 224) se constată și se examinează de către poliție.

Prin urmare, constată semnatarul contestației încălcarea de către agentul constatator al ANTA a competenței materiale la examinarea cauzei contravenționale, care urma să fie soluționată prin decizie de către organul de poliție, abilitat în mod legal cu asemenea competențe. Art. 385 alin. (1) Cod contravențional statuează că, agentul constatator este reprezentantul autorității publice care soluționează, în limitele competenței sale, cauza contravențională în modul prevăzut de cod.

Reieșind din normele procedurale și materiale enunțate *supra*, consideră că, agentul constatator din cadrul ANTA, a recurs neîntemeiat la examinarea contravenției în temeiul propriilor constatări, or, în limitele competenței material acordate de lege, era în drept doar să constate contravenția imputată întreprinderii S.R.L. „*****”, prevăzută de art. 224 alin. (4) și să o remită organului afacerilor interne, pentru examinare potrivit competenței și emiterea deciziei asupra cazului.

Deci, au fost încălcate regulile de competență, dat fiind faptul că agentul constatator avea doar atribuția de constatare a contravenției, urmând să o trimită organului competent pentru examinarea cauzei contravenționale, care ar fi putut aplica sancțiunea contravențională, după caz. Normele privind competența sunt imperative, sancțiunea nerespectării lor este nulitatea absolută ce poate fi invocată și de către instanță, din oficiu, în orice fază a judecății. De altfel, este imposibil pentru un agent constatator fără competență să acopere acest viciu în fața instanței.

În continuare a citat prevederile art. art. 443 alin. (9), 445 alin. (2) Cod contravențional.

Deci, decizia agentului constatator al ANTA, cu privire la examinarea contravenției în temeiul propriilor constatări, a fost emisă cu încălcarea limitelor competenței atribuite prin lege, ceea ce constituie temei de nulitate a acesteia. Or, potrivit principiului legalității instituit de art. 5 Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională.

În continuare a citat prevederile art. art. 451^4 alin. (2) pct. 2), 381 alin. (4) Cod contravențional.

Reieșind din circumstanțele de fapt și de drept constatate, având în vedere că decizia ANTA asupra cauzei contravenționale nr. DCA01184094 din 04.03.2024, a fost emisă de către agentul constatator cu încălcarea prevederilor imperative ale legii privind competența materială, fapt ce constituie un viciu ce afectează în mod esențial fondul cauzei, consideră că se impune anularea deciziei agentului constatator al ANTA privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale, prin care întreprinderea S.R.L. „*****” a fost sancționată în baza art. 224 alin. (4) Cod contravențional cu încetarea procesului contravențional.

Reprezentantul contestatarei în ședință de judecată a solicitat admiterea contestației în sensul formulat, după caz cu încetarea procesului întravențional în temeiul art. 30 alin. (5) Cod contravențional.

În ședință de judecată agentul constatator, *****, a solicitat respingerea contestației/recursului ca fiind neîntemeiată.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează spața dedusă judecății, instanța de judecată apreciază contestația/recursul neîntemeiat şi pasibil de a fi respins, reieșind din următoarele considerente.

Instanța de judecată atestă că, întrucât la materiale cauzei nu se regăsește un proces-verbal cu privire la contravenției, se dă de înțeles că, agentul constatator a procedat în corespundere cu procedura simplificată de constatare şi examinare a contravenţiei, și anume în condițiile Capitolului VI[1], art. art. 451[1]-451[4] Cod Contravențional al RM, conform cărei proceduri şi se va examina contestația/recursul S.R.L. „*****”, adică de către o instanță de recurs potrivit art. 451[4] Cod Contravențional.

În art. 451[1] alin. (1) Cod Contravențional, legiuitorul a prevăzut expres și exhaustiv temeiurile de examinare a faptei contravenţionale în baza constatărilor personale ale agentului constatator, și anume: în cazul depistării unei fapte ce constituie contravenţie, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție doar dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: - contravenția poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatator şi nu necesită acumulare de probe; - persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, şi recunoaște săvârșirea contravenţiei; - examinarea contravenţiei şi aplicarea sancţiunii ţin de competenţa agentului constatator; - contravenția nu este pasibilă de sancţiunea confiscării bunurilor în conformitate cu art. 439[7].

În cazul supus examinării, instanța de judecată constată că, reprezentantul făptuitorului S.R.L. „*****”, a fost prezent la întocmirea deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator (contrariul nefiind probat), care a fost semnată de el, or el și-a dat acordul de a fi examinată cauza în procedură simplificată, recunoscându-și vinovăția asupra cauzei incriminate, or din decizia enunțată nu rezultă că acesta ar fi indicat faptul nerecunoașterii vinovăției sau ar fi refuzat semnarea deciziei, ba din contra prin semnăturile aplicate la rubricile corespunzătoare și-a confirmat intenția de a colabora cu organul constatator, și-a recunoscut vina și a acceptat sancțiunea ce i-a fost aplicată.

Prin urmare, agentul constatator a respectat condiția obligatorie prevăzută în art. 451[1] alin. (1) lit. b) Cod Contravențional, care indică expres că, „*agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție doar dacă persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, şi recunoaşte săvârşirea contravenţiei*” și examinează cauza în procedură simplificată.

Totodată, potrivit prevederilor art. 451[3] alin. (3) Cod Contravențional al RM (*în redacția Legii în vigoare la data comiterii faptei*), deciziile privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate în baza următoarelor temeiuri: a) nu au fost respectate dispoziţiile privind competenţa materială; b) contravenientul a fost sancţionat pentru o faptă care nu este prevăzută de partea specială a cărţii a doua; c) s-au aplicat sancţiuni în alte limite decât cele prevăzute de partea specială a cărţii a doua; d) în decizia agentului constatator nu au fost consemnate menţiunile de la art. 451[2] alin. (1). Dispoziţiile art. 445 se aplică în mod corespunzător.

Examinând materialele cauzei, instanța de judecată denotă că, contestația/recursul depus nu face referire nici la unul din temeiurile prevăzute de norma legală, care i-ar da

dreptul recurentului să conteste decizia, iar din conținutul acesteia, instanța de judecată reține că agentul constatator a respectat prevederile legale la întocmirea acesteia. Cât privește argumentele invocate de către recurent, instanța de judecată urmează a le aprecia critic, or acelea puteau servi la verificarea legalității acțiunilor agentului constatator doar în cazul în care ultimul ar fi examinat cauza în procedură generală, în timp ce în speță, cum a fost menționat supra, este vorba de o procedură simplificată în care învinuitul și-a recunoscut vina, a solicitat expres ca cauza să fie examinată în procedură simplificată, pentru a beneficia de o sancțiune redusă.

De asemenea, instanța de recurs consideră eronată interpretarea dată de reprezentantul recurentei normei art. 407 alin. (6) Cod contravențional, invocând lipsa de competență a ANTA la sancționare pentru comiterea contravențiilor prevăzute de art. 224 alin. (4) Cod contravențional, invocând competența exclusivă a MAI, or norma art. 407 alin. (2) Cod contravențional combate concluzia în cauză.

Instanța de judecată reține că reprezentantul contestatarei a solicitat aplicarea prevederilor normei art. 30 alin. (5) Cod contravențional, potrivit căreia, *termenul de prescripţie curge de la data săvârşirii contravenţiei şi până la data rămânerii definitive a hotărârii cu privire la cauza contravenţională*.

La rândul său, în ordinea art. 30 alin. (1), (2) Cod contravențional (*în redacţia Legii la momentul comiterii faptei*), *prescripţia înlătură răspunderea contravenţională. Termenul general de prescripţie a răspunderii contravenţionale este de un an*.

În cazul din speță, instanța de judecată constată că reprezentantul contestatarei eronat interpretează prevederile normei art. 30 alin. (5) Cod contravențional, or aceasta să referă la prescripția tragerii la răspundere contravențională, iar S.R.L. „*****” a fost trasă la răspundere, cu stabilirea sancțiunii, în termenul de un an stabilit de Lege.

Ținând cont de cele menționate supra, având în vedere că decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator seria/nr. DCA01184094 din 04.03.2024, a fost emisă de către agentul constatator cu respectarea prevederilor art. 451^1 și art. 451^2 Cod Contravențional, instanța de judecată găsește de cuviință să adopte soluția prevăzută de art. 451^4 alin. (2) pct. 2) lit. a) Cod Contravențional, prin care să respingă recursul declarat, cu menținerea deciziei atacate.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. art. 395 alin. (1) pct. 2), (1^1); 451^1-451^4; 465-474 Cod Contravențional al RM, instanța de recurs, –

D I S P U N E:

Se respinge recursul în interesele S.R.L. „*****”, împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator seria/nr. DCA01184094 din 04.03.2024, emisă de către ANTA, în baza art. 224 alin. (4) Cod Contravențional al RM.

Copia deciziei se remite pentru informare părților.

Copia de pe decizia în cauză, decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator emisă în cazul contravențional – se expediază organului abilitat pentru a o pune în executare.

La data rămânerii definitive a deciziei judecătoreşti, materialele cauzei contravenţionale în original să se substituie prin copie, iar originalele acestora să se restituie organului abilitat pentru asigurarea executării.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecător **Ana COSTIUC**